

1569 18/11 38: Forespørgsel til Justitsmin. og Min. f. off. Arbejder af Svend E. Johansen. 1570

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

han, et meget stort Beløb i, at denne Lejenedsættelse kan siges at være passende og dække det Tab, Jacobsen led.

Maa jeg om dette Spørgsmaal oplyse følgende. Det var Jacobsen, der i 1926 søgte Forhandling med Statsbanerne om en Ændring af Kontrakten, og da Banerne paa deres Side kunde ønske Garderoben flyttet tilbage til Hovedbygningen, oprettedes der efter lange Forhandlinger en ny Overenskomst, hvorefter Jacobsen afstod sin Ret til at drive Garderobe i sin Bygning mod et nærmere fastsat Vederlag. Oprindeligt krævede Jacobsens Sagfører 78 000 Kr.; senere, den 27. Juli 1926, krævede Jacobsen personlig 60 000 Kr., senere forhøjede han dette til 80 000 Kr. Efter lange Forhandlinger naar man frem til Enighed om 76 000 Kr. Med andre Ord, Jacobsen fik 16 000 Kr. mere, end han selv oprindeligt havde krævet. Man kan da ikke med Rette sige, at han er blevet behandlet mindre kulant af Statsbanerne.

Endelig talte den ærede Forespørger om, at Statsbanerne havde behandlet Hr. Jacobsen urigtigt ved, at man i Statsbanernes egen Bygning havde indrettet forskellige Lokaler, som paaførte Jacobsen Konkurrence.

Maa jeg om Statsbanernes Stilling med Hensyn til Udleje til andre og Udnyttelse af Lokaler i Statsbanernes egen Station sige følgende. Spørgsmaalet om Udnyttelse af Lokalerne i Statsbanernes egen Bygning eller om Udleje langs Sønder Frihavnsvej er under Forhandlingerne mellem Jacobsen og Statsbanerne overhovedet ikke berørt. Statsbanernes Ledelse kunde naturligvis heller ikke have bundet sig til ikke at udnytte Lokalerne i sin egen Bygning eller være afskaaret fra at udnytte Arealer andre Steder paa Østerbro Station, alene fordi man udlejede et Areal langs Østerbrogade. Jeg vil derfor mene, at den ærede Forespørger paa dette Punkt gør sig skyldig i en Misforstaaelse.

Den ærede Forespørger har dernæst omtalt den Redegørelse, som Departementschefen i Justitsministeriet har afgivet til mig efter at have undersøgt Sagen for at faa Klarhed over, om der ud fra Billigheds-synspunkter maatte være Grundlag for en Erstatning til Jacobsen, og Forespørgeren

siger, at han i en Samtale med mig har faaet at vide, at det fra Departementschefens Side er blevet gjort gældende, at Statsbanerne i visse Forhold havde betegnet Sagen som værende behandlet fra Statsbanernes Side paa en Maade, der ikke stemte med god Forretningsmoral.

Forholdet er dette, at Departementschefen over for mig har erklæret, at paa et enkelt Punkt kunde man sige, at Statsbanerne ikke var gaaet frem paa en heldig Maade og paa en Maade, som var stemmende med god Forretningsmoral, nemlig med Hensyn til Arealudlejningen. Jeg er enig heri og har allerede udtalt dette i Tinget. For de øvrige Punktets Vedkommende har Departementschefen ikke erkendt, at Statsbanernes Optræden har været uheldig og ikke stemmende med god Forretningsmoral. Konklusionen af denne Redegørelse var den, som jeg har omtalt tidligere: at man ikke kunde mene, at der ud fra Billigheds-synspunkter var Grundlag for at give Jacobsen nogen Erstatning.

Jeg gentager, at jeg ser ikke nogen Mulighed for at komme Sagen nærmere. For mit Vedkommende har det ikke skortet paa god Vilje til at søge Sagen belyst ved Gennemgang af de Aktstykker, der forelaa, og jeg har iværksat denne sidste Undersøgelse for at vise Jacobsen, at jeg meget gerne vilde medvirke til, at han for sit Vedkommende kunde gaa hjem med den Opfattelse, at Ministeriet for offentlige Arbejder nødig vilde gøre ham Uret.

Fr. Dalgaard: Den ærede Forespørger havde, saa vidt man forstod, den Opfattelse, at dette Spørgsmaal egentlig ikke hørte hjemme her i Tinget. Han gjorde nogle Bemærkninger om, at det ikke kunde forlanges af dette høje Ting, at det skulde tage Stilling til Sagen, og derved indrømmede han, at denne Sag hørte helt andre Steder hjemme.

Nu har Tingets Medlemmer gennem en timelang Forhandling hørt om en 15 Aar gammel Sag, som er blevet behandlet ved adskillige Domstole, paa adskillige Omraader ogsaa administrativt. For dem, der opmærksomt har hørt paa denne Forhandling, er det ikke blevet klart, i hvert Fald ikke efter det, der er fremført af den ærede Fore-